

Arrest

nr. 221 047 van 13 mei 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 4 februari 2019 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 maart 2019 met referentienummer 81994.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor verzoeker en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 februari 2019 nam de gemachtigde de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 07.08.2018 werd ingediend door:

Naam: C.
Voorna(a)m(en): J. E.
Nationaliteit: Nigeria
Geboortedatum: [...]1982
Geboorteplaats: U.
Identificatienummer in het Rijksregister: [...]
Verblijvende te: [...] BOCHOLT

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.

Als bewijs van zijn bestaansmiddelen legt de referentiepersoon volgende documenten voor :

- Een vervangingsovereenkomst voor bedienden bij V(...) Vlaanderen VZW in een variabele deeltijdse arbeidsregeling dd. 18.06.2018 en bijhorende loonfiches voor de maanden juni, juli en augustus 2018.
- Twee loonfiches voor de maanden mei en juni 2018 bij (...) VZW.

Uit de voorgelegde bewijzen van de bestaansmiddelen van de Belg blijkt dat deze noch stabiel noch toereikend noch regelmatig zijn. Met de voorgelegde documenten van bestaansmiddelen is niet afdoende aangetoond dat de Belgische onderdaan heden over stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Vooreerst blijkt uit het nazicht van DOLSIS dat de tewerkstelling bij (...) VZW werd beëindigd op 30.06.2018. Uit de voorgelegde loonfiches bij V(...) Vlaanderen blijkt voorts dat het gemiddeld maandelijks inkomen € 1085,74 bedraagt en dit is duidelijk minder dan 120 % van het leefloon voor een persoon met gezinslast.

Overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in een dergelijke situatie een behoeftanalyse noodzakelijk. Voor zover uit het administratief dossier iets te vinden is over het bestedingspatroon van de referentiepersoon (vaste en variabele kosten) blijkt alvast dat er € 290,93 als maandelijks huishuur moet betaald worden. Dat is een bedrag dat aangepast is aan het bescheiden inkomen van de Belgische referentiepersoon en getuigt er impliciet van dat de referentiepersoon in een kwetsbare financiële situatie verkeert en de referentiepersoon zich daarvan bewust is gezien zij een sociale woning betreft. Indien zij voldoende inkomen zou hebben, zou hij immers € 703 (+ index) per maand aan huur moeten betalen.

Gezien dit gegeven en het feit dat de armoederisicogrens voor twee personen in België op € 1500 wordt geschat, is 120 % van het leefloon voor een persoon met gezinslast echt wel het minimum dat de referentiepersoon ter beschikking zou moeten hebben, alvorens het verblijfsrecht aan betrokkene kan worden toegestaan.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt de aanvraag van verblijf geweigerd. De andere voorwaarden werden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De DVZ raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen."

Op 8 februari 2019 diende verzoeker een nieuwe aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van dezelfde referentiepersoon, Mw. K.P., zijn echtgenote.

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt verweerder een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan actueel belang, nu blijkt dat verzoeker op 8 februari 2019 een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie indiende in functie van dezelfde referentiepersoon, zijnde zijn echtgenote, Mw. K.P.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit informatie verschaft door de gemachtigde blijkt dat verzoeker op 8 februari 2019 een nieuwe aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter) heeft ingediend, opnieuw als echtgenoot van Mw. K.P. Verzoeker heeft aldus uitdrukkelijk de wil te kennen gegeven zijn verblijfsrechtelijke aanspraken opnieuw ter beoordeling voor te leggen aan de gemachtigde van de minister teneinde deze ervan te overtuigen zijn naar aanleiding van de vorige aanvraag geuite standpunt te wijzigen en toch een verblijfsrecht te verlenen. Aangezien een eventuele vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden slechts tot gevolg kan hebben dat de gemachtigde een nieuw standpunt dient in te nemen over de aanvraag tot verblijf en de gemachtigde van de minister ingevolge de nieuwe aanvraag hoe dan ook verplicht is dit te doen, kan de eventuele vernietiging van de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden aan verzoeker geen nuttig effect sorteren, zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechte belang (naar analogie: RvS 14 november 2006, nr. 164.727 en RvS 4 april 2003, nr. 117.943).

Ter zitting gevraagd aan de raadsvrouw van verzoeker naar haar standpunt inzake het belang, stelt zij niet geïnformeerd geweest te zijn door de dominis litis van het feit dat er ondertussen een nieuwe aanvraag is ingediend en zij niet anders kan dan volharden in het belang nu zij geen mandaat heeft om zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

Het betoog van de raadsvrouw van verzoeker overtuigt de Raad niet nu de raadsvrouw niet ontkent dat de nieuwe vestigingsaanvraag die is ingediend op 8 februari 2019 opnieuw is geschied als echtgenoot van Mw. K.P. Aangezien verzoeker verkoos een nieuwe vestigingsaanvraag in te dienen kan ervan worden uitgegaan dat hij van oordeel was in staat te zijn om nieuwe overtuigingsstukken bij te brengen die aantonen dat zijn aanvraag alsnog kan uitmonden in een erkenning van zijn verblijfsrecht. De raadsvrouw van verzoeker toont ter terechtzitting niet aan dat deze nieuwe vestigingsaanvraag tot een andersluidende beoordeling van zijn belang bij huidig beroep dient te leiden. Te meer nu de raadsvrouw onderstreept dat de referentiepersoon thans een voltijdse in plaats van een deeltijdse tewerkstelling kan voorleggen. Verweerder stelt hier ter zitting terecht dat verzoeker er belang bij heeft dat in het kader van de nieuwe aanvraag met de meest actuele situatie kan rekening gehouden worden en dus dat het belang betwistbaar is bij een behandeling van het huidig beroep waarbij de Raad geen rekening mag houden met de nieuwe arbeidsovereenkomst.

Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij nog belang heeft bij de beslechting van zijn beroep.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES